

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 50554-12-20 עזרא נ' ביטאיט בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת עינת אבמן-מולר

יוגב עזרא

המערער

נגד

המשיבים

1. ביטאיט בע"מ
2. השיקמה אן.ג'י.אן תקשורת בינלאומית 015 בע"מ
3. טלזר 019 שרותי תיקשורת בינלאומיים בע"מ
4. שמיר מערכות ומפעלים בע"מ
5. אלמונים שזהותם ידועה למשיבות 1-4

פסק דין

- 1 לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת מרים קסלסי) מיום
2 22.12.2020, למחוק על הסף את בקשת המערער לצו מניעה מכוח סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה
3 מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק" או "חוק מניעת הטרדה מאיימת").
- 4 המערער הגיש ביום 14.12.2020 בקשה לבית משפט קמא (ה"ט 28605-12-20) למתן צו מכוח
5 חוק מניעת הטרדה מאיימת, המורה למשיבות 1-4, חברות פרטיות המספקות שירותי דיור,
6 להימנע מלהטריד את המערער במסרונים הנשלחים אליו עבור "המשיבים 5", שהוגדרו
7 כ"אלמונים שזהותם ידועה למשיבות 1-4", וכן להורות למשיבות 1-4 למסור למבקש את פרטי
8 "המשיבים 5" ולאחר מסירת הפרטים להורות לאלה להימנע מלהטריד את המבקש בכל דרך.
- 9 ביום 22.12.2020 ניתנה החלטת בית משפט קמא המורה על מחיקת הבקשה על הסף, מן הטעם
10 שאין היא הולמת את הוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת. בית המשפט ציין כי החוק אינו
11 מתאים להחלתו על תאגידים, ואין זה סוג ההטרדות שהחוק כיוון אליו. בית המשפט הפנה
12 להחלטה שניתנה בה"ט 18411-11-13 (בה נקבע כי תאגיד אינו נמנה עם הזכאי לסעד על פי
13 החוק), וצרף דעתו לאמור שם. בית המשפט הוסיף כי הליך מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת
14 (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת"), מתאים יותר לבירור הטענות.
15 על החלטה זו הוגש הערעור שבנדון.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 50554-12-20 עזרא נ' ביטאיט בע"מ ואח'

5. בערעור נטען כי פסק הדין אליו הפנה בית המשפט בהחלטתו דן במתן צו לבקשת תאגיד, ואילו במקרה זה מדובר על בקשה למתן צו כנגד תאגיד, שלטענת המבקש אין מניעה לתתו. כן נטען כי חוק התקשורת, שהוזכר בהחלטת בית משפט קמא, מאפשר הגשת תביעה כנגד מטריד שזהותו ידועה, וזאת בשונה ממקרה זה, בו נשלחו למבקש מסרונים, באמצעות מערכות הדיבור של המשיבים 1-4, עבור גורמים אנונימיים ("המשיבים 5"). המערער הוסיף כי גם אם ניתן להגיש תביעה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת, הרי שלאור סעיפים 10-11 לחוק מניעת הטרדה מאיימת, ניתן לבקש סעדים גם מכוח חוק זה.
6. לאחר שבחנתי את טיעוני המערער, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות אף בלא קבלת תשובת המשיבים (תקנה 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018).
7. אף מבלי להכריע בשאלה האם החוק מתאים להחלתו על תאגידים אם לאו, דעתי היא כי ההליך שננקט אינו ההליך המתאים לבירור בקשת המערער ולמתן הסעדים המבוקשים על ידו. "הטרדה מאיימת", כהגדרתה בסעיף 2 לחוק, היא "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". סעיף 2(ב) קובע כי מבלי לגרוע מההגדרה הנ"ל, הטרדה מאיימת יכול שתהא, בין השאר, בדרך של בילוש, מארב, התחקות אחר תנועותיו או מעשיו של אדם, פגיעה בפרטיותו בכל דרך, בנקיטת איומים בפגיעה, יצירת קשר עם אדם בכל אמצעי, פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו, ועוד. עם זאת, לא כל "הטרדה" ולא כל פגיעה בפרטיות או בשמו הטוב של אדם, תבוא בגדר "הטרדה מאיימת" כמשמעותה בחוק.
8. חוק מניעת הטרדה מאיימת (stalking בלעז) נחקק במקורו במטרה להגן מפני דפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, כאשר על פי דברי ההסבר בהצעת החוק "מרבית הקרבנות להטרדה מאיימת הן נשים הנרדפות על רקע מערכת יחסים שהסתיימה, מערכת יחסים קיימת, יחסים שהם על סף סיום, או על רקע מערכת יחסים מדומה שהיא רק בגדר שאיפתו של המטריד" (ה"ח 3028, 23.7.2001; על תופעת ההטרדה המאיימת ראו גם ד' גבאי ריכטר "מה בין בן זוג לשעבר שאינו מרפה לבין שכן כפייטי? על אודות חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001" חוקים ט 313 (2017)). במהלך השנים התרחב באופן ניכר השימוש בחוק זה, ובתי המשפט דנים על דרך השגרה בבקשות המוגשות מכוח החוק גם כאשר מדובר בסכסוכי שכנים, סכסוכים על רקע עסקי ועוד, ונותנים צווים במקרים המתאימים, כאשר נמצא חשש לפגיעה בערכים עליהם בא החוק להגן. עם זאת, וכפי שנאמר בהקשר זה, יש להיזהר "שלא להרחיק נדוד הרבה יתר על המידה, ולהפוך את חוק מניעת הטרדה מאיימת לתחליף מלא לבירור טענות שנכון לבררן בהליכים (בעיקר אזרחיים) רגילים" (ה"ט (ת"א) 33675-06-17 אברמציב נ' דלבריאן (18.6.17)). לכן, במקרים בהם מדובר בסכסוך בעל אופי אזרחי, כאשר ההתנהגות אינה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 50554-12-20 עזרא נ' ביטאיט בע"מ ואח'

- 1 ממוקדת בהטרדתו והעכרת שלוותו של האחר ואינה יוצרת תחושת איום על רקע
2 התנהגותו של המטריד, נטיית בתי המשפט תהא שלא להיעתר למתן צו על פי חוק מניעת
3 הטרדה מאיימת, זאת מבלי לגרוע מזכותו של המבקש לנקוט בהליך מתאים אחר (ראו, למשל,
4 בש"א (י-ם) 7118/03 משמוש נ' ימיני (24.11.03); ה"ט (ת"א) 11449-11-17 מילר נ' ארז
5 (6.11.17); ה"ט (ת"א) 66992-07-17 לוי נ' דרוקר (31.7.17)).
- 6 9. על רקע האמור, וחרף ההגדרה הרחבה של "הטרדה מאיימת", שליחת מסרונים למערער, אינה
7 באה בגדר "הטרדה מאיימת" כמשמעותה בחוק, והליך על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת אינו
8 ההליך המתאים לבירור טענותיו של המערער ולמתן הסעדים המבוקשים על ידו, בהם בקשתו
9 להורות למשיבים 1-4 לחסום את חשבונות "המשיבים 5", ולמסור לבית המשפט את פרטי
10 משיבים אלה, ולאחר מסירת הפרטים להורות לאותם "משיבים 5" להפסיק להטריד את
11 המערער. חוק מניעת הטרדה מאיימת נועד ליתן מענה דחוף ומתוחם לפגיעה שארעה סמוך לפני
12 הגשת הבקשה (ראו, למשל, הוראת סעיף 7 לחוק הקובעת כי דיון יתקיים בהקדם האפשרי ולא
13 יאוחר משבעה ימים מיום מתן הצו; וכן הוראת סעיף 6 לחוק, המגבילה את משך תוקפו של
14 הצו), ולא נועד להליכים המצריכים בירור עובדתי ומשפטי נרחב, שמקומו במסגרת הליכים
15 אזרחיים אחרים, בין מכוח חוק התקשורת, כפי שציין בית משפט קמא, ובין מכוח חוקים
16 אחרים. גם סדרי הדיון בבקשה מסוג זה (לעניין זה ראו ה"ט (ת"א) 33675-06-17, לעיל) וגם
17 הסעדים שהחוק מאפשר (ראו, למשל, סעיף 5 לחוק וסעיף 8 לחוק, הקובע כי אם הוגשה תלונה
18 במשטרה על הפרת הצו רשאי שוטר לעצור את המפר), מלמדים שאין הוא האכסניה המתאימה
19 לדיון בבקשתו של המערער.
- 20 10. נוכח האמור, אין להתערב במסקנתו של בית משפט קמא, שמצא כי ההליך שנקט אינו ההליך
21 המתאים לבירור בקשת המערער. אשר על כן, הערעור נדחה.
- 22 משלא נתבקשה עמדת המשיבים, אין צו להוצאות לטובתם, ורק לפני משורת הדין לא אעשה
23 צו להוצאות לטובת אוצר המדינה.

ניתן היום, י"ז אדר תשפ"א, 01 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

ע"מ אבמ

עינת אבמן-מולר, שופטת

28
29

